

medføre, at vedkommende ikke kunde faa anden offentlig Hjælp end den, der kan faas efter de strengeste Regler i den øvrige Lovgivning (Forsorgslovens § 310). — Hvad *Udgiftsfordelingen* angaar, foreslog Mindretallet, at den enkelte Kommune skulde deltage i Udgifterne til Arbejdslønnen med saa vidt muligt det samme Beløb, som den ved Foranstaltningen sparede i Understøttelse (Landkommuner med 12½ pCt., Købstadkommuner med 20 pCt., Hovedstadskommunerne med 30 pCt. af Arbejdslønnen), medens det fælles Refusionsforbund ikke skulde deltage i Udgifterne. — Endelig stillede Mindretallet flere Ændringsforslag angaaende Betingelserne for *Adgang til Arbejderne*.

Det konservative Mindretal hævdede den Anskuelse, at *Lønnen* for disse Arbejder maatte rette sig efter Reglerne i den af de 4 afgørende Partier vedtagne Arbejdsløshedslov og ydes i Overensstemmelse med Lovens § 31 [Nødhjælpsarbejder], og med Hensyn til *Arbejdstiden* foreslog Mindretallet, at det ugentlige Timetal skulde være deleligt med 8 og for Ikke-Forsørgere udgøre mellem 24 og 32 Timer, for Forsørgere mellem 32 og 40 Timer, saa at der hver Arbejdsdag kunde arbejdes fulde 8 Timer. — Af *Udgifterne* skulde Kommunen refundere 30 pCt. af Arbejdslønnen, medens Bestemelsen om Refusionsforbundets Andel foresloges slettet. — Mindretallet udtalte i Slutningen af sin Betænkning den Opfattelse, at Socialministeren burde samle den Række af Forslag, som han havde stillet og agtede at stille angaaende Hjælp mod Arbejdsløsheden og Ændringer i Arbejdsløshedsloven, under eet, saaledes at en *samlet Behandling* af Forslagene kunde finde Sted. Til en forstaaende og velvillig Behandling heraf havde Mindretallet erklæret sig rede.

Med Hensyn til de *øvrige Partiers* Stilling til Lovforslaget skal anføres, at *Det frie Folkeparti* betragtede de foreslaaede Foranstaltninger som Lapperier og som kunstige Forholdsregler, der ikke vilde kunne opretholdes i det lange Løb, at *Retsforbundet* gik imod Lovforslaget af samme Grund, som det var gaaet imod Forslaget om Tilskud til Merbeskæftigelse: at man blot vilde flytte Arbejde fra det ene Sted til det andet, og at *Kommunisterne* i høj Grad var Tilhængere af, at der blev gjort noget for at skaffe Arbejde, særlig til dem, der havde været arbejdsløse i lang Tid, men fandt den ugentlige Arbejdstid for kortvarig.

Efter at alle Mindretallenes Ændringsforslag var forkastet ved 2. Behandling, gennemførtes Lovforslaget ved 3. Behandling med 74 Stemmer mod 24. Venstre stemte imod, men Det konservative Folkeparti undlod i Haab om en samlet Behandling af Arbejdsløshedslovgivningen at stemme.